

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(557)

39. posiedzenie
Komisji Ochrony Środowiska
w dniu 5 grudnia 2002 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 30)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Adam Graczyński oraz zastępca przewodniczącego January Bień)

Przewodniczący Adam Graczyński:

Drodzy Państwo, jeśli nie ma żadnych uwag, to rozpoczynam kolejne posiedzenie senackiej Komisji Ochrony Środowiska.

Proszę pani, mieliśmy zacząć posiedzenie o godzinie 14.30 i właśnie jest ta godzina, więc proponuję...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dobrze, to w takim razie pięć minut na wymianę osób...

Już jest pani mecenas, zapraszam. Zapraszam. Dziękuję uprzejmie. Dziękuję bardzo. Do widzenia. Dziękuję.

To co, jesteśmy w komplecie?

Witam przybyłych.

Mamy do rozpatrzenia uchwaloną przez Sejm na trzydziestym piątym posiedzeniu w dniu 23 listopada bieżącego roku ustawę o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

Wysoka Komisjo, ustawa jest bardzo skomplikowana i już kilka dni temu poprosiłem panią senator Klepacz, ażeby podjęła się funkcji sprawozdawcy, i pani senator wyraziła zgodę. Tak więc zaczynamy posiedzenie od ustalenia osoby senatora sprawozdawcy, co też zostało uczynione przed chwilą.

Teraz przystępujemy do rozpatrzenia tej ustawy.

Bardzo proszę przedstawiciela rządu, którym jest pan minister, o wprowadzenie do dyskusji.

(Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: Jeśli można...)

Bardzo proszę.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Podobnie jak w przypadku prawa ochrony środowiska i prawa wodnego prace nad ustawami, o których dzisiaj mówimy, również były prowadzone jak gdyby wspólnie, w stałej łączności z resortem i konsultowane z jego stanowiskiem. W związku z tym popieramy te wszystkie nowelizacje i zapisy, które zostały wprowadzone i są przedmiotem dzisiejszej dyskusji. Dziękuję.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję uprzejmie.

Rozumiem, że rząd nie zgłasza żadnych uwag.

(*Głos z sali:* Nie zgłasza.)

Dobrze.

Proszę teraz o zabranie głosu przedstawiciela Biura Legislacyjnego.

Proszę uprzejmie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Dziękuję bardzo.

Pozwolę sobie zgłosić kilka legislacyjnych uwag, zastrzeżeń do ustawy. Pierwsza, dotyczy samego tytułu ustawy. Jest on niezgodny z zasadami legislacji, zgodnie z którymi powinny być w nim wymienione wszystkie ustawy zmieniane. Ale jeśli one dotyczą różnych materii i luźno się ze sobą łączą – i tutaj na przykład nie ma wymienionej ustawy dotyczącej odpadów komunalnych, czyli utrzymania czystości i porządku w gminach – to zasady legislacji przewidują jeszcze, że w sytuacji, kiedy tytułów ustaw jest za dużo, wymienia się pierwszą ustawę, potem dodaje wyrazy „oraz o zmianie niektórych innych ustaw”, a następnie wymienia się je wszystkie w odnośniku do tytułu ustawy. W ten sposób odbiorca tego tekstu w „Dzienniku Ustaw” od razu wie, które ustawy są zmieniane. Dlatego Biuro Legislacyjne sugeruje zmianę tego tytułu.

Druga moja uwaga dotyczy art. 17 ustawy o odpadach. W niezmienionym ust. 4 tego artykułu znajduje się odesłanie do zmienionego ust. 1. W ust. 4 ustawy o odpadach jest odesłanie do decyzji, o których jest mowa w ust. 1 w takim kontekście, że jeżeli wytwórca odpadów prowadzący instalacje posiada pozwolenie zintegrowane, w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska, to wówczas nie ma obowiązku uzyskiwania decyzji, o których mówi ust. 1. A w ust. 1 była do tej pory, i jest nadal, mowa o decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi oraz o pozwoleniu na wytwarzanie odpadów, wydawanym w drodze decyzji. I to odesłanie do decyzji w liczbie mnogiej miało oznaczać właśnie odesłanie zarówno do tej decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, jak i do pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Ta regulacja dotycząca pozwolenia została obecnie przeniesiona do ust. 2 i wydaje mi się, że należałoby tu powtórzyć to, co znajduje się w prawie ochrony środowiska – że pozwolenie zintegrowane wyłącza obowiązek uzyskiwania pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

Następna uwaga dotyczy zniesienia obowiązku zasięgnięcia opinii powiatowego inspektora sanitarnego. Ten obowiązek został zniesiony w art. 19 ust. 5 ustawy nowelizowanej, ale go nie zniesiono w art. 31 ust. 4 dotyczącym podobnej sytuacji. W tym przypadku, oczywiście, prosiłabym rząd o wydanie opinii, czy to było zamierzone, czy jest to po prostu przeoczenie. Bo być może również tutaj należałoby wykreślić ten obowiązek zasięgnięcia opinii powiatowego inspektora sanitarnego.

Kolejna sprawa to zmiana dwudziesta ósma w art. 1, odnosząca się do art. 57 ust. 3 ustawy nowelizowanej. Jest tam taka deklaracja, której język nie mieści się w normie prawnej: „wydzielone części składowisk odpadów... spełniają wymagania dotyczące lokalizacji, budowy” itd. Moim zdaniem, musi być tutaj użyte wyrażenie

„powinny spełniać”, a nie „spełniają”. Słowo „powinny” oznacza bowiem już jakiś obowiązek, jakiś wymóg.

Następna kwestia dotyczy już art. 2. Zmiana szóstą w tym artykule dodaje coś, czego do tej pory w ustawie nie było. Mianowicie wprowadza obowiązek producentów produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku lub jednostek handlu hurtowego takimi produktami do odbioru opakowań na własny koszt od jednostek handlu detalicznego, którym takie produkty te jednostki czy producenci sprzedają. I, proszę zauważyć, że nie ma tutaj żadnej sankcji, w odróżnieniu od innych przepisów, dotyczących na przykład jednostek handlu detalicznego. Choć być może jest to celowe. Nawet dla użytkowników środków niebezpiecznych jest przewidziana w ustawie kara grzywny. Oczywiście w rozumieniu przepisów postępowania w sprawach o wykroczenia, ale jednak ta sankcja jest. Tutaj żadnego zagrożenia nie ma i stąd nasuwają się wątpliwości co do tego, czy ten przepis będzie skuteczny.

Kolejna uwaga dotyczy zmiany dziesiątej w art. 2, odnoszącej się do art. 23 i 24. Moim zdaniem, na początku pktu 1 każdego z tych artykułów należy dodać wyrażenie „wbrew obowiązkowi”. Dotychczas każdy, kto produkował lub importował środki niebezpieczne, miał obowiązek ustalania wysokości kaucji na opakowanie tego środka, natomiast w tej chwili, ustawa wprowadza od tego wyjątki. Mianowicie w art. 10 ust. 2 i w art. 16 ust. 2. Czyli nie zawsze jest tak, że każdy, kto produkuje lub importuje środki niebezpieczne, ma obowiązek ustalenia wysokości kaucji czy jej pobrania, jak w art. 24. Bo są te wyjątki. Dlatego też norma powinna stwierdzać, że tylko ten, kto wbrew obowiązkowi nie ustala wysokości kaucji, podlega karze grzywny.

Następne uwagi dotyczą tego, że ustawa jednak ma pewne opóźnienie w stosunku do tego, co, jak sądzę, zakładano we wrześniu w toku prac w Sejmie i w czasie prac w komisjach, i na pewno już nie wejdzie w życie w tym roku. Można to stwierdzić z dużą dozą pewności, ponieważ Sejm może się nią zająć najwcześniej około 20 grudnia. Ustawa wchodzi w życie w czternaście dni od dnia jej ogłoszenia, więc raczej nie ma szans, żeby została opublikowana i weszła w życie jeszcze w grudniu. W związku z tym wydaje mi się, że trzeba zmienić datę 31 grudnia 2002 r. występującą w zmianie dziewiątej lit. b w art. 4, ponieważ w tej sytuacji to wygaśnięcie dokonywałoby się na podstawie decyzji z mocą wsteczną.

To samo dotyczy art. 11 ustawy nowelizującej. Zapis, że przepisy art. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r. miał sens w sytuacji, kiedy ta ustawa miała wejść w życie przed styczniem, ale jej późniejsze wejście w życie spowoduje konieczność wstecznego stosowania tych przepisów. Nie wiem nawet, czy w ogóle dałoby się je stosować. W każdym razie myślę, że te przepisy – oprócz pktów 18, 19 i 20 – powinny wejść w życie jednocześnie z całością ustawy.

Jeszcze drobna uwaga dotycząca zmiany dwunastej w art. 4 dotycząca ust. 6 w art. 32 ustawy nowelizowanej. Tutaj słowo „przeprowadzenia” powinno być zastąpione słowem „sporządzenia”, ponieważ zgodnie z prawem ochrony środowiska przegląd ekologiczny, czy w ogóle decyzje dotyczące przeglądu ekologicznego nakładają obowiązek sporządzenia i przedłożenia tego przeglądu, a nie jego przeprowadzenia.

I już ostatnia uwaga. Dotyczy ona art. 7 ustawy nowelizującej, mówiącym o załączniku do opłaty skarbowej. Przy założeniu – a jakieś założenie trzeba przyjąć – że ustawa wchodzi w życie po 1 stycznia ten tekst się odnosi do nowej treści załącznika, która została nadana ustawą bodajże z lipca tego roku. I tam nie ma pktu 47, nie ma też

pktu 47c, tak więc trzeba zmienić tę numerację na pkt 43 i 43b. Czyli taka drobna zmiana kosmetyczna też jest wymagana. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję uprzejmie za bardzo wnikliwą opinię.

Ja mam pewną propozycję dla Wysokiej Komisji i zaproszonych gości. Rozumiem, że jest parę kwestii budzących bardzo duże emocje, ale chciałbym się odnieść wyłącznie do jednej sprawy, do sprawy referendum – tak lub nie. Myślę o gospodarce odpadami i podejmowaniu tego typu decyzji na szczeblu gminy.

Ja, nie wchodząc w tej chwili w szczegóły naszych poglądów, powiem tylko, że uzyskałem opinię Biura Legislacyjnego. To jest ważne, bo komisje senackie, Senat nie mają uprawnień konstytucyjnych, ażeby tak po prostu zmienić to, co otrzymaliśmy z Sejmu. Prawda, Pani Mecenass? Więc bardzo bym prosił, żeby pani teraz wygłosiła tę opinię, bo wynikają z niej określone wnioski.

Proszę bardzo.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Dziękuję bardzo.

Obecnie ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach nie jest nowelizowana w zakresie przeprowadzania lub nieprzeprowadzania referendum na temat ogółu obowiązków właścicieli nieruchomości. Dotyczy ona zezwoleń na odzysk, unieszkodliwianie odpadów itd. Czyli jakby koncepcji tych zezwoleń w odniesieniu do ustawy o odpadach i konstrukcji tych zezwoleń. Jest to zmiana pierwsza w art. 5 dotycząca art. 6 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. I chcąc teraz wprowadzić taką poprawkę, trzeba byłoby dodać przepis zmieniający ten przepis nie zmieniany tą ustawą.

To, że był on w projekcie rządowym, jak dowodzi orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, nic nie znaczy, ponieważ identyczna sytuacja była w przypadku tzw. ustawy lustracyjnej. Zakwestionowane później przepisy też były w projekcie rządowym, a potem przepadły w toku głosowania w Sejmie, powróciły na forum Senatu i wiadomo, jak to wszystko się skończyło. Tak więc tutaj na pewno można byłoby się narazić na zaskarżenie tego przepisu, ponieważ jest to przepis, który budzi wielkie emocje. A na to, co by się mogło stać potem, wskazuje orzecznictwo trybunału.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

Ja w każdym razie proszę panią mecenass o sporządzenie pisemnej opinii w tym zakresie tak szybko, jak to jest możliwe. Proszę też... Chciałbym, żebyśmy w ogóle wykluczyli dyskusję na ten temat z posiedzenia, bo jak zaczniemy dyskutować, a stanowiska są takie, jakie są – ja rozmawiałem przed posiedzeniem z panią mecenass i nie tylko z panią mecenass – to nasze procedowanie będzie bardzo kłopotliwe. Będzie można ewentualnie powrócić do sprawy na posiedzeniu plenarnym, jeśliby ktoś uznał, że po prostu musi się zająć tą sprawą.

Tak więc członkowie Wysokiej Komisji, zwracam się do pań senator i panów senatorów z zapytaniem, jaki mają pogląd w tym zakresie? Czy moja propozycja, żeby w ogóle na ten temat nie dyskutować i przyjąć stanowisko przedstawiciela Biura Legislacyjnego jest prawidłowa, czy też macie inne uwagi? Proszę bardzo, jakie jest państwa stanowisko? No bo tak będziemy procedować w miarę... Proszę bardzo, ja też miałem do czynienia z różnymi poglądami, bo dostałem kilkadziesiąt pism z różnego typu „za”, ale także i „przeciw” było naprawdę dużo. To nie była, że tak się wyrażę, sprawa obojętna i dla Sejmu, i dla Senatu, dlatego od tego zaczynam. Proszę bardzo, czy komisja przyjmuje moją propozycję, ażeby jako wykładnię przyjąć stanowisko Biura Legislacyjnego i nie dyskutować na ten temat na posiedzeniu komisji?

Tak, może pani senator Klepacz.

Proszę bardzo.

Senator Apolonia Klepacz:

Ja się przychyliam do wniosku pana przewodniczącego z tej racji, że tak jak pani mecenas powiedziała, taką sytuację w tej kadencji Senatu mamy już po raz drugi i zastrzeżenia, które by tutaj były do wprowadzenia właśnie takiej zmiany w formule tego przepisu, zaprowadziłyby nas do Trybunału Stanu, co skończyłoby się po prostu uchYLENIEM tej ustawy. Myślę, że są inne drogi ku temu, ażeby ewentualnie zastanowić się nad ustawą o porządku i czystości w gminie, która jest taką podstawową ustawą. Myślę, że jest to pewien kanon dla gmin i że może byłoby nawet lepiej, choćby dla jasności i czystości konstruowania prawa, żeby debatować nad tym osobno. Takie jest moje zdanie.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję.

Czy są inne propozycje ze strony pań senator i panów senatorów? Nie ma. Czyli rozumiem, że przyjmujemy tę wykładnię. I wnioski są takie: po pierwsze, prosimy o opinię na piśmie, po drugie...

(Senator Marian Lewicki: Panie Przewodniczący, ja mam jeszcze coś do dodania.)

Przepraszam, nie dojrzałem, przepraszam bardzo. W tej sprawie?

Proszę uprzejmie.

Senator Marian Lewicki:

Ponieważ ta sprawa jednak budzi bardzo duże emocje...

(Przewodniczący Adam Graczyński: Ogromne.)

...nie sędzę, że to, co dzisiaj byśmy postanowili... Rzeczywiście tutaj trudno by znaleźć uzasadnienie dla tego rodzaju działania w kontekście tego, co powiedziała pani mecenas, jak również naszego doświadczenia. Niemniej jednak winniśmy do tej sprawy wrócić w najbliższym czasie i nawet proponowałbym w tym zakresie naszą inicjatywę ustawodawczą.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję.

Więc moje wnioski były następujące. Po pierwsze, dzisiaj nie będziemy o tym dyskutować, tylko przyjmujemy opinię Biura Legislacyjnego i prosimy o opinię na piśmie. Po drugie, przyjmuję tę propozycję, żeby rozważyć możliwość inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie, i proponuję, żebyśmy to przedyskutowali w pierwszym kwartale przyszłego roku przy współdziałaniu ministra środowiska. Tak więc zastanowimy się, czy taką decyzję podejmiemy. I trzecia sprawa. Chodzi o przedstawicieli mediów. Ja prosiłbym bardzo, żeby było zaprezentowane takie stanowisko, że Senat, komisja senacka chciała na ten temat dyskutować przez wiele godzin. Niestety, brak stanowiska Sejmu w tej sprawie spowodował, że mimo sporów konstytucyjnych nie możemy takiego stanowiska zająć. To nie jest nasza niechęć do dyskusji czy ucieczka przed problemem, moi drodzy, to jest konieczność działania w określonej sytuacji prawnej.

Powtarzam, my sami mamy podzielone poglądy na temat, czy zrobić tak, czy inaczej, ale nie mogę ponownie rozpocząć dyskusji, którą formalnie już zakończyliśmy. Mamy bardzo różne poglądy i przez wiele godzin musielibyśmy siebie nawzajem przekonywać, jak postąpić. Ale ja nie chciałbym na ten temat dyskutować. Są te trzy wnioski i proponuję, żebyśmy zakończyli kwestię referendum.

Nie słyszę uwag. Nie będziemy dyskutować na ten temat. A poza tym pozostaje posiedzenie plenarne.

W takim razie kontynuuję posiedzenie.

Najpierw mam pytanie do pań senator i panów senatorów – i to jest sprawa pierwsza – czy państwo się zgadzają z opiniami Biura Legislacyjnego? No, chyba tak.

Jakie panie i panowie senatorowie mają zdanie na ten temat? A później, czy mają własne sugestie i uwagi legislacyjne, bo temat jest bardzo złożony.

Zapraszam do zabierania głosu. Proszę bardzo, najpierw panie senator i panowie senatorowie, a później zaproszeni goście. Proszę bardzo.

(*Senator January Bień*: Jeśli nie ma innych zgłoszeń, to ja pozwolę sobie zabrać głos.)

Proszę bardzo, pan senator Bień.

Proszę bardzo.

Senator January Bień:

Ja oczywiście zgadzam się z uwagami przedstawionymi przez Biuro Legislacyjne i uważam, że są to uwagi bardzo szczegółowe i prawidłowe. Z tym że chciałbym do tej porządkującej ustawy wnieść kilka poprawek. A jest ich siedem. Jeśli państwo pozwolą, to przedstawię i omówię wszystkie poprawki po kolei.

Pierwsza poprawka dotyczy zmiany drugiej w art. 1, odnoszącej się do art. 4 ust. 1 pkt 2. Chciałbym dodać pkty 2a, 2b i 2c w następującym brzmieniu:

„Pkt 2a. Posiadacz jest obowiązany do pozbywania się substancji lub przedmiotów niespełniających wymagań technicznych określonych w przepisach, o których mowa w pktcie 2b lub w przepisach odrębnych.

Pkt 2b. Ministrowie właściwi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska mogą określić, każdy w zakresie swoich kompetencji, w drodze rozporządzeń wymagania techniczne dla substancji i przedmiotów, których niespełnienie powoduje, że ich posiadacz jest obowiązany do ich pozbycia się.

Pkt 2c. Wydając rozporządzenia, o których mowa w pktcie 2b ministrowie uwzględniają wymagania ochrony środowiska, bezpieczeństwo użytkowania substancji lub przedmiotów, możliwe zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi, wymagania ochrony dóbr kultury”.

Uzasadnienie. Propozycja dodania w art. 4 ust. 1 ustawy o odpadach pktów 2a, 2b i 2c, nakładających obowiązek pozbywania się przedmiotów i substancji niespełniających wymagań technicznych oraz zawierających upoważnienie do wydania nowych aktów wykonawczych ma na celu umożliwienie wykorzystania tego elementu w definicji odpadów, która stwierdza, że odpadami są między innymi substancje i przedmioty, do których pozbycia się posiadacz jest obowiązany. I tak przykładowo – określenie warunków, w jakich pojazd staje się odpadem, pozwoli na jednoznaczne określenie, kiedy powstaje obowiązek właściwego pozbycia się go, co wpłynie na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i będzie korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska. Jednocześnie będzie możliwe wydanie na podstawie tego upoważnienia rozporządzenia określającego, kiedy części wymontowane z pojazdów wycofanych z eksploatacji są traktowane jako odpady – na przykład, gdy wyniki testów tych części będą negatywne.

Poprawka ta jest, moim zdaniem, niezbędna do realizacji programu „Przemysł motoryzacyjny – kierunki proponowanych działań”. To jest pierwsza poprawka.

Poprawka druga dotyczy zmiany dwunastej lit. b w art. 1. Chciałbym zmienić ust. 8 w art. 28 ustawy nowelizowanej tak, by on brzmiał w ten sposób: „Nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów wytwarzanych na terenie nieruchomości przez władającego tą nieruchomością”.

Uzasadnienie. Chodzi o dopasowanie tego zapisu do nazewnictwa stosowanego w ustawie o odpadach, gdzie mówimy o głównym posiadaczu odpadów. To jest druga poprawka.

Jeśli chodzi o poprawkę trzecią, to w zmianie dziewiętnastej w art. 1, odnoszącej się do art. 39, należy dodać lit. c: „uchyla się ust. 7”.

Uzasadnienie. Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji – „Dziennik Ustaw” nr 169 poz. 1386 – wchodząca w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. nie daje możliwości wprowadzenia obowiązku stosowania Polskich Norm, dlatego rozporządzenie wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 39 ust. 7 ustawy o odpadach byłoby sprzeczne z przepisem ustawowym.

Poprawka czwarta dotyczy zmiany dwudziestej siódmej w art. 1. I tak pkt 3 ust. 1 w art. 55 ustawy nowelizowanej brzmi: „niebezpiecznie medycznych i niebezpiecznie weterynaryjnych”. A ust. 3 tego artykułu: „Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów oraz potrzebą zapewnienia właściwego postępowania z odpadami na składowisku odpadów, może określić w drodze rozporządzenia kryteria oraz procedury dopuszczania odpadów do składowania na składowisku danego typu”.

Uzasadnienie. Dotychczasowe upoważnienie zawarte w art. 55 ust. 3 ustawy o odpadach zostało wprowadzone w związku z transpozycją wymagań, zawartymi w dyrektywie Unii Europejskiej 1999/31/EC w sprawie składowania odpadów. Zgodnie z zapisami tej dyrektywy, do lipca 2002 r. miała zostać wydana decyzja, dotycząca kryteriów dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach odpadów. Dotychczas decyzja ta nie została wydana.

W dniu 24 września bieżącego roku Komisja Europejska przekazała radzie projekt decyzji Rady Europejskiej, ustanawiającej kryteria i procedury dla dopuszczenia

odpadów na składowiska, stosownie do art. 16 i załącznika drugiego dyrektywy, o której mówiłem wcześniej, czyli 1999/31/EC w sprawie składowania odpadów. Ze względu na tytuł projektu decyzji rozszerzony o procedury dopuszczania proponuje się odpowiednio rozszerzyć upoważnienie, aby umożliwić jej pełną transpozycję. To była poprawka czwarta.

Poprawka piąta dotyczy zmiany drugiej lit. b w art. 2 ustawy nowelizującej, w której ust. 4 w art. 5 ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych otrzymuje brzmienie: „Opakowania wielokrotnego użytku powinny posiadać właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalającą na ich wykorzystanie w określonej ilości cykli przy normalnych warunkach zastosowania”.

Dodaje się też następujące ustępy:

„Ust. 4a. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku powinny:

1. nadawać się do obróbki przemysłowej w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny osób przy nich zatrudnionych,
2. spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.

Ust. 4b. Ze względu na zaleconą metodę odzysku opakowania mogą być opakowaniami przydatnymi do odzysku:

1. przez recykling materiałowy,
2. w postaci energii,
3. przez kompostowanie,
4. przez biodegradację.

Ust. 4c. Opakowania przydatne do recyklingu materiałowego powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału, zastosowanego do produkcji opakowania, zgodnie z obowiązującymi normami.

Ust. 4d. Opakowania przydatne do odzysku energii powinny mieć minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.

Ust. 4e. Opakowania przydatne do kompostowania powinny posiadać taką zdolność do biodegradacji, która nie będzie stanowiła przeszkody w selektywnej zbiórce lub w procesie kompostowania, jakim są poddawane te opakowania.

Ust. 4f. Opakowania przydatne biodegradacji powinny posiadać taką zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę.

Ust. 4g. Opakowania spełniające wymagania polskiej normy – PN-EN 13429-2002 Opakowania. Wielokrotne użycie – uważa się za spełniające wymagania, dotyczące opakowań wielokrotnego użytku określone w ust. 4 i w ust. 4a.

Ust. 4h. Opakowania spełniające wymagania polskiej normy – PN-EN 13430-2002 Opakowania, wymagania dotyczące opakowań przydatnych do odzysku przez recykling materiałowy – uważa się za spełniające wymagania, dotyczące opakowań przydatnych do recyklingu materiałowego określonego w ust. 4c.

Ust. 4i. Opakowania spełniające wymagania polskiej normy – PN-EN 13431-2002 Opakowania. Wymagania opakowań przydatnych do odzysku w postaci energii, w tym określenie minimalnej wartości opałowej dolnej – uważa się za spełniające wymagania, dotyczące opakowań przydatnych do odzysku energii określone w ust. 4d.

Ust. 4j. Opakowania spełniające wymagania polskiej normy – PN-EN 13432-2002 Opakowania. Wymagania dotyczące opakowań przydatnych do odzysku przez kompostowanie i biodegradację. Program badań i kryteria oceny do ostatecznej akcep-

tacji opakowań – uważa się za spełniające wymagania, dotyczące opakowań przydatnych do kompostowania i biodegradacji określone w ust. 4e i 4f”.

Uzasadnienie. Proszę państwa, polskie normy, o których tutaj mówiłem, określone w dotychczasowym brzmieniu zmiany drugiej lit. b w art. 2 nie mogą zostać wprowadzone do obowiązkowego stosowania w związku z zapisami ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji – „Dziennik Ustaw” nr 169 poz. 1386 – która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia przyszłego roku, czyli 2003, i stanowi, że stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne. W tym świetle po dniu 1 stycznia 2003 r. nie jest możliwe nakładanie na jakiegokolwiek podmioty obowiązku stosowania polskich norm w drodze rozporządzenia, gdyż taki zapis będzie niezgodny z obowiązującą w tym zakresie regulacją ustawową. W związku z powyższym w celu transpozycji zapisów art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/EC o opakowaniach i odpadach opakowaniowych do prawa polskiego, nadaje się nowe brzmienie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

I zaraz skończę. Jeszcze tylko dwie krótkie poprawki, szósta i siódma.

Poprawka szósta dotyczy zmiany drugiej lit. a w art. 3. W art. 2 ustawy nowelizowanej po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „importerze – rozumie się przez to także importerów importujących towary na potrzeby własne; nie uważa się za importera przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu importowanych uprzednio produktów lub produktów w opakowaniach”.

Uzasadnienie. Przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej powinny zostać doprecyzowane w zakresie jednoznacznego wyłączenia z obowiązku prowadzenia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych, powstałych z produktów i produktów w opakowaniach, które zostały najpierw importowane, a następnie eksportowane z kraju.

Celem ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej jest bowiem wdrożenie do prawa krajowego unormowań prawnych obowiązujących w Unii Europejskiej w zakresie gospodarowania odpadami, a w szczególności dyrektyw w sprawie odpadów, olejów odpadowych, odzysku i kontrolowanej likwidacji zużytych baterii i akumulatorów zawierających szkodliwe substancje, opakowań i odpadów opakowaniowych oraz protokołu i rozporządzenia rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową. Mówimy oczywiście o protokole montreal skim.

Ustawa wprowadziła systemowe rozwiązanie problemu ograniczenia ilości wytwarzanych w kraju odpadów i ich racjonalnego zagospodarowania – w tym stworzenia warunków dla funkcjonowania rynku surowców wtórnych – wprowadzając obowiązek poddawania niektórych odpadów użytkowych i opakowaniowych odzyskowi i recyklingowi oraz uzyskiwania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu tych odpadów. Dlatego te regulacje nie będą dotyczyły odpadów powstałych poza granicami kraju z produktów i opakowań, które zostały sprowadzone na polski obszar celny, a następnie wyeksportowane. Chciałem zwrócić państwa uwagę na to ostatnie zdanie, że nie będzie to dotyczyło odpadów powstałych poza granicami kraju.

Poprawka siódma dotyczy zmiany dziewiątej w art. 3 – ona jest na stronie czternastej – odnoszącej się do art. 14 ust. 4 ustawy nowelizowanej. Chciałbym żeby ta zmiana dziewiąta brzmiała następująco: „Minister właściwy do spraw środowiska

w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych opakowań i produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych i poużytkowych z tych produktów i opakowań, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni”.

Uzasadnienie. Wytyczne dla określenia jednostkowych stawek opłat produktowych powinny zostać uzupełnione o możliwość dokonywania waloryzacji tych stawek o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem. Wytyczne w tym zakresie dotyczą teraz tylko maksymalnych stawek opłat. Konieczność dokonywania waloryzacji stawek opłat produktowych jest związana z jednej strony, z utrzymaniem ich bodźcowej roli do podejmowania przez przedsiębiorców działań w zakresie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, objętych przepisami ustawy, a z drugiej strony, urealnieniem kosztów recyklingu, wynikających z ogólnego wzrostu kosztów produkcji przemysłowej, w tym związanych z technologiami odzysku i recyklingu odpadów.

Proszę państwa, to jest siedem poprawek, które państwu przeczytałem. Myślę, że państwa nie zanudziłem. Są to poprawki, jakie powinny, moim zdaniem, znaleźć się w tej ustawie czyszczącej, którą przedłożono nam po uchwaleniu jej przez Sejm. Dziękuję ślicznie.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

Tak więc proszę Wysokiej Komisji jest taka sytuacja, że mamy dziewięć propozycji Biura Legislacyjnego.

Zadaję pytanie pani senator sprawozdawcy. Czy pani senator przejmuje poprawki Biura Legislacyjnego?

Senator Apolonia Klepacz:

Tak, przejmuję. Ale jeszcze nie wszystkie, dlatego że oczekiwałam również ustosunkowania się strony rządowej do przynajmniej trzech z tych poprawek.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dobrze.

I jednocześnie mam drugie pytanie. Czy strona rządowa zna poprawki przedłożone przez pana senatora Bienia? Czy to są nowe propozycje, czy strona rządowa je zna?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Pan senator Bień konsultował je z resortem i w związku z tym zgadzamy się z tymi poprawkami.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Były konsultowane. Dobrze, dobrze. To jest bardzo ważne, że strona rządowa je zna.

Czy Biuro Legislacyjne ma kopię tych propozycji, czy nie?

(*Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Nie.*)

Jeszcze nie.

No to bardzo bym prosił, żeby obsługa techniczna komisji przygotowała kopię tych propozycji i dostarczyła je w trybie pilnym do Biura Legislacyjnego. Po to, oczywiście, żebyśmy mieli porządek w trakcie głosowania. Bardzo proszę szybko to zrobić i przekazać na razie po jednym egzemplarzu dla Biura Legislacyjnego i dla senatora sprawozdawcy – obie panie siedzą obok siebie.

Tak więc na razie mamy propozycji siedem plus dziewięć, czyli szesnaście. I w dalszym ciągu proszę panie senator i panów senatorów może jeszcze nie o zadawanie pytań, bo na to zawsze będzie czas, tylko o zgłaszanie, oby słusznych, propozycji legislacyjnych.

Zgłasza się jako pierwszy, przepraszam, teraz już jako drugi, pan senator Niski. Proszę bardzo.

Senator Grzegorz Niski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja również chciałbym zgłosić dwie poprawki legislacyjne. Chodzi o zmianę dziewiętnastą w art. 3 dotyczącą załącznika nr 3 ustawy nowelizowanej oraz zmiany dwudziestej dotyczącej załącznika nr 4 do tejże ustawy. Za chwilę przedstawię propozycje szczegółowych rozwiązań. Najpierw jednak powiem, że zmiany w tych załącznikach prowadzą do tego, że oleje elektroizolacyjne ze względu na swoją specyfikę powinny być wyłączone z łańcucha odzysku i recyklingu.

Odpady, które powstają w wyniku stosowania tych olejów, poddawane są utylizacji, zgodnie ze szczegółowymi przepisami o odpadach. Specyfika gospodarowania olejami elektroizolacyjnymi jest całkowicie odmienna niż innymi typami olejów ze względu na wysoką jakość elektroizolacyjną tych olejów, ich cechy eksploatacyjne, długotrwały okres eksploatacji oraz ilość i sposób wprowadzania tych olejów na rynek krajowy.

Przypomnę państwu, że oleje elektroizolacyjne, zwane również transformatorowe, są to wysokiej klasy oleje mineralne, mające swoje zastosowanie przy produkcji i konstruowaniu wszystkich typów transformatorów: zasilających, przekładniowych, prostowników trakcyjnych, wysokiego napięcia, prądu stałego, oraz sprzętu elektrycznego, jak przełączniki, przerywacze obwodów i oporów biernych. Oleje elektroizolacyjne wchodzi w skład tych urządzeń. W pracujących urządzeniach – tutaj nie będę tego rozwijał – one właściwie nie mają właściwości smarowych, tylko właściwości izolacyjne i chłodzące. Powiem, że olej elektroizolacyjny jest wymieniany lub uzupełniany tylko w wyniku awarii tych urządzeń, bo przecież nikt nie demontuje tych urządzeń tylko po to, żeby wymienić olej.

Zgodnie ze znanymi mi opiniami specjalistów, odpadowe oleje elektroizolacyjne nie mogą być stosowane jako surowiec do wytwarzania olejów elektroizolacyjnych, po ich recyklingu. Odpadowe oleje elektroizolacyjne, po ich długotrwałej eksploatacji, tracą nieodwracalnie swoje podstawowe właściwości i dlatego możliwość ich regeneracji jest całkowicie wykluczona.

Tak więc za wyłączeniem olejów elektroizolacyjnych z zakresu działania tej ustawy przemawiają następujące argumenty. Po pierwsze, nie ma możliwości przywra-

cania odpadowym olejom elektroizolacyjnym ich utraconych właściwości, a zatem zalety ustawowo obowiązku prowadzenia przez przedsiębiorcę recyklingu poprzez regenerację jest praktycznie niemożliwy. Po drugie, dużym utrudnieniem w realizacji obowiązku recyklingu olejów elektroizolacyjnych jest ich długotrwały okres eksploatacyjny, sięgający dwudziestu, trzydziestu lat. W tej sytuacji trudno oczekiwać, żeby przedsiębiorca, wprowadzający na rynek daną partię oleju elektroizolacyjnego, miał możliwość wywiązania się z obowiązku jego odzysku. Byłaby to najprostsza droga do różnych działań korupcyjnych, powstania rynku nielegalnych zaświadczeń o odzysku olejów. A to nie tylko jest poza intencją tej ustawy, o której mówimy, ale wręcz wypacza jej ducha.

Moja konkluzja jest następująca. Za wyłączeniem olejów elektroizolacyjnych z łańcucha odzysku i recyklingu oraz z zakresu obowiązywania tej ustawy przemawiają następujące argumenty. Po pierwsze, niewielki udział olejów elektroizolacyjnych w całej masie olejów wprowadzanych na rynek krajowy. Po drugie, długotrwały okres ich użytkowania. Po trzecie, trudność lub niekiedy całkowita niemożność pozyskania odpadowych olejów elektroizolacyjnych na rynku odpadów, spowodowane przytoczonymi wcześniej przyczynami. I po czwarte, tworzenie rynku nielegalnych zaświadczeń odzysku oleju, w związku z niemożliwością wywiązania się przez przedsiębiorców z obowiązków ustawowych.

To, co państwu przedstawiłem, powoduje, że proponuję wprowadzić w zmianie dziewiętnastej w art. 3 dotyczącym załącznika nr 3 do ustawy nowelizowanej następujące poprawki. W kolumnie drugiej w pozycji pierwszej dodaje się do pozycji oznaczonej symbolem 231218-00300 pozycję oznaczoną symbolem 232018-0800. W kolumnie trzeciej w pozycji pierwszej dodaje się po wyrazach „oleje lotnicze do silników odrzutowych” wyrazy „oleje elektroizolacyjne”.

I druga poprawka. Chodzi o zmianę dwudziestą w art. 3 dotyczącą załącznika nr 4 do ustawy nowelizowanej. W kolumnie drugiej w pozycji szesnastej dodaje się po wyrazach „oleje lotnicze do silników odrzutowych” wyrazy „oleje elektroizolacyjne”, a w kolumnie trzeciej w pozycji szesnastej dodaje się po pozycji oznaczonej symbolem 232018-0300 pozycję oznaczoną symbolem 232018-0800. Panie przewodniczący, skłamał te poprawki na piśmie.

Przewodniczący Adam Graczyński:

To może od razu na ręce sekretariatu.

Mam pytanie w tej sprawie.

Ale przede wszystkim dziękuję panu senatorowi.

Czy przedstawiciele rządu znają tę poprawkę?

(Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: Nie, nie jest nam znana.)

Rozumiem, że nie jest znana ani ministrowi środowiska, ani ministrowi gospodarki.

(Wypowiedź w tle nagrania)

Nie. A więc zanim będziemy dalej procedować, proszę skierować poprawkę pana senatora Niskiego i przekazać ją do Biura Legislacyjnego, w co najmniej dwóch egzemplarzach, senatorowi sprawozdawcy, jak również przedstawicielom rządu. Tak będziemy procedować, żebyście państwo mogli nie tyle słuchać, ile uważnie przeczytać propozycje poprawek, bo przecież zbliżamy się powoli do głosowania. No, a żeby głosować, to trzeba wiedzieć nad czym.

Dobrze, czyli dziękuję panu senatorowi Niskiemu.

Zgłasza się pan Lewicki.

Proszę bardzo.

(*Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: Przepraszam bardzo, czy można jeszcze w tej sprawie?*)

Bardzo proszę.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Mam pytanie, czy pan senator poza samymi poprawkami ma do nich jakąś fachową ekspertyzę, instytucyjną bądź biegłego? Jeśli tak, to też prosilibyśmy o jej skierowanie. Dziękuję.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Tak. Bardzo proszę. Dziękuję.

Pan senator Lewicki.

Proszę bardzo.

Senator Marian Lewicki:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Zapewniam wszystkich zebranych, że ja nie będę długo mówić.

(*Przewodniczący Adam Graczyński: Ale my chcielibyśmy pana posłuchać, Panie Senatorze. Proszę bardzo.*)

Ale powiedziałbym, że propozycja, którą złożę, może nie wzbudzi sensacji, ale zapewne skupi większą uwagę. Chodzi mianowicie o art. 6 ust. 3 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej – przeczytałem w całości nazwę ustawy.

(*Przewodniczący Adam Graczyński: Zmiana czwarta w art. 3.*)

To znaczy... tak, mówię o zmianie czwartej w art. 3.

(*Przewodniczący Adam Graczyński: Tak, tak. Telepatycznie mówimy o tym samym. Telepatycznie. Bardzo proszę o kontynuację.*)

Otóż, ja chciałbym zaproponować wykreślenie propozycji, która przyszła z Sejmu, a mianowicie zapis w art. 6 ust. 3, który brzmi mniej więcej w ten sposób: „Kapitał zakładowy organizacji nie może pochodzić ze środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych – i tu jest cała seria przepisów – pożyczki lub kredytu, ani być obciążony w jakikolwiek sposób”. Proponuję pozostawienie dotychczasowego brzmienia, które jest następujące: „Kapitał zakładowy organizacji nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób”.

Intencja, jaka mi przyświeca, jest przede wszystkim związana z czymś, czego już kiedyś doświadczyliśmy, a mianowicie z niekonstytucyjnym zapisem. Ponieważ, moim zdaniem, ogranicza on swobodę działalności, w tym przypadku podmiotów z sektora publicznego, która jest zagwarantowana w innych ustawach. Wydaje mi się, że nie powinniśmy tego ograniczenia wprowadzać, jako że jak wiadomo, zadania gospodarki odpadami są między innymi zadaniami własnymi samorządowych osób

prawnych. Są również inne podmioty, choćby takie jak wojewódzkie fundusze ochrony środowiska, które wchodzi już w tego rodzaju przedsięwzięcia. Tak więc wydaje mi się, że tak drastyczne ograniczenie zdolności podmiotów publicznych byłoby szkodliwe z punktu widzenia tych właściwości, które ciążyą na gminach w szczególności sposób.

To jest moja propozycja legislacyjna – stosunkowo prosta, bo wykreśliłyśmy to, co wprowadził Sejm, a pozostawiamy to, co było w dotychczasowym zapisie.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję, panu senatorowi.

Pytam więc, czy przedstawiciele rządu znają tę propozycję?

(*Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:* Uważamy tę propozycję za słuszną.)

Ale znacie ją panowie, tak? Panie Ministrze?

(*Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:* Konsultowaliśmy ją w kularach, można by to tak powiedzieć.)

Dobrze. Ale na wszelki wypadek i dla porządku proszę dać kopię propozycji poprawki panu ministrowi, dobrze? Bardzo proszę. Biuro Legislacyjne już ją posiada, senator sprawozdawca również, tak więc wszystko jest w porządku.

I po raz kolejny zadaję pytanie paniom senator i panom senatorom. Czy są jakieś inne propozycje legislacyjne?

Proszę bardzo, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja będę mówił bardzo krótko. Ponieważ miałem możliwość uczestniczyć, tak zresztą jak niektórzy z obecnych tu państwa, w niedawnej konferencji na temat olejów przepracowanych, więc chciałbym po analizie tej sprawy zgłosić poprawkę, która dotyczy art. 39 ustawy o odpadach. Mianowicie proponuję, aby w ust. 4 po wyrazach „powinien przekazać te odpady” dodać słowo „nieodpłatnie”. Chodzi o to, że w ten sposób będziemy mogli, podobnie jak w wielu krajach Unii Europejskiej, rozwiązać sprawę zbierania olejów odpadowych. Tam nie ma takich opłat. I to, w moim przekonaniu, jest słuszniejsze. Taki zapis pozwoli na skuteczne rozwiązanie tego zagadnienia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Mieczysław Janowski:* W swoim czasie w Sejmie było to kierowane również do rządu.)

Tak. Ja się przyłączam do poprawek pana senatora Lewickiego i pana senatora Janowskiego w tej sprawie. To po pierwsze.

I zwracam się do przedstawicieli rządu. Panowie, Panie Ministrze, czy jest panom znana poprawka senatora Janowskiego?

Dobrze. Proszę o skierowanie tej poprawki i przekazanie jej przedstawicielowi rządu, senatorowi sprawozdawcy oraz do Biura Legislacyjnego. Bardzo proszę.

No dobrze, czyli idziemy dalej. Kto z państwa, pań i panów, senatorów ma jeszcze propozycje legislacyjne?

Pan senator Suchański.

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Suchański:

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, pragnąłbym złożyć poprawkę, którą popiera Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu. Chodzi o termin wprowadzenia przepisów, że tak powiem, działania firm na bazie już otrzymanych zezwoleń. Otóż jest w ustawie propozycja zmiany – na stronie 23 u góry ust. 2 – która dotyczy... działania tej ustawy do 30 czerwca 2004 r. Proponujemy, aby ten termin wydłużyć o cztery lata. To jest jedna poprawka.

I druga. Chodzi o firmy, które złożyły w odpowiednim czasie stosowne dokumenty do tego, aby mogły funkcjonować na rynku. I nie z własnej, tylko z winy biurokracji – oczekiwanie trwało niekiedy siedem, osiem miesięcy – nie uzyskały tego zezwolenia. Wnioskujemy, by uznać je za firmy, które te zezwolenia mają, bądź ustalić, że mają je uzyskać w jakimś rozsądnym terminie, założmy do połowy 2003 r. To spowodowałoby, że zarówno kary finansowe jak również pewna luka prawna, która w tym momencie się wytworzyła – przepraszam, że użyję tego sformułowania – mogłaby być zatkana.

Gdyby trzeba było mocniej uzasadnić te poprawki, to jest prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu, który może te sprawy wyjaśnić.

Dziękuję bardzo. Wnioski złożyłem na piśmie.

(Przewodniczący Adam Graczyński: Przepraszam bardzo, przepraszam bardzo. Musiałem odebrać ważny telefon.)

Możemy dalej tłumaczyć, jak potrzeba.

(Przewodniczący Adam Graczyński: Proszę. Proszę kontynuować, proszę kontynuować.)

Dobrze.

Proszę bardzo, Panie Prezesie, gdyby pan, że tak powiem, zechciał wzmocnić moje argumenty.

Prezes Ogólnopolskiej Izby Recyklingu Jerzy Ziaja:

Ministerstwo przewidywało, że prace związane z wydawaniem decyzji powinny maksymalnie potrwać sześć miesięcy. Niestety prawda jest troszeczkę inna. Niektóre przedsiębiorstwa, które należą do Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu, czekają na stosowne decyzje już dwanaście miesięcy. Przedsiębiorcy złożyli podania o wydanie decyzji na odzysk w zeszłym roku w grudniu. I do obecnej chwili trwa debata pomiędzy starostwem, izbą i Ministerstwem Środowiska.

Dlatego zwracamy się z prośbą o dodanie do art. 39 ust. 3 w brzmieniu: „Termin, o którym mowa w ust. 2, uważa się za zachowany w odniesieniu do przedsiębiorców, którzy przed jego upłynięciem złożyli wniosek do odpowiedniego organu o uzyskanie zezwolenia na działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadu”.

Jest też drugi wariant brzmienia tego punktu: „Przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania, którzy nie

uzyskali wymaganych prawem zezwoleń w terminie zapisanym w ust. 2, ale złożyli odpowiednie wnioski o ich uzyskanie, uważa się za przedsiębiorców spełniających wymogi ustawy w zakresie uzyskania zezwolenia na rodzaj prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem, iż końcowy termin nieuzyskania zezwolenia nie może przekroczyć daty 30 kwietnia 2003 r.”.

Konstrukcja obecnego zapisu pozwala na uniknięcie dodatkowych kar z tytułu prowadzonej działalności bez wymaganych zezwoleń przez małe i średnie przedsiębiorstwa, które w wyznaczonym terminie nie otrzymały zezwoleń z powodu braku interpretacji niektórych określeń w ustawie lub zbyt czasochłonnej procedury administracyjnej. Wnioski przedsiębiorców, którzy dopełnili wszelkich prawem przewidzianych obowiązków są rozpatrywane przez siedem, osiem miesięcy, wbrew §35 k.p.a. o procedurze załatwiania spraw w postępowaniu administracyjnym.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

To rozumiem, że przyjmujemy, oczywiście na razie tylko do rejestru, poprawkę do art. 39 w wersji alternatywnej. Bo tu są dwa warianty, czyli wersja alternatywna.

Czy pan, Panie Senatorze, ma jakieś propozycje szczegółowe, czy nie?

Senator Jerzy Suchański:

Panie Przewodniczący, to jest jakby uzasadnienie do tej drugiej części, bo w pierwszej nie ma alternatywy – ma to być do 2008 r. Jeśli jednak chodzi o tę drugą część, to ustalenie jest dwuwariantowe. Albo uznać, że ustawa też to obejmuje, zgodnie z tym, co jest. Albo dać termin konkretny, że do 30 kwietnia, do tego a tego dnia ma to wszystko być zrobione. Tak więc ta poprawka jest jak gdyby w dwóch wariantach, które przedkładałam Wysokiej Komisji. Tu chodzi o tą lukę czasową, dwanaście miesięcy, to...

Przewodniczący Adam Graczyński:

Rozumiem, że to będzie... przepraszam bardzo – jedna poprawka, tak? Czy mówimy o dwóch poprawkach, czy w dalszym ciągu o jednej?

(Senator Jerzy Suchański: O jednej poprawce.)

O jednej poprawce. To jest ważne. Jest jedna poprawka i pan przedstawia ją w dwóch wersjach, Panie Senatorze, jak gdyby, dwie propozycje, tak? Świetnie. Dziękuję.

Czy rząd zna te propozycje? Panie Ministrze, czy rząd zna propozycje pana senatora Suchańskiego?

Nie zna.

Czy Biuro Legislacyjne zna propozycje pana senatora Suchańskiego?

Nie zna.

A więc kserujemy. Proszę bardzo, oddaję w pani ręce, proszę uprzejmie.

(Głos z sali: Ja je mam.)

Ma pani. Jak pani ma, to bardzo dobrze. To proszę je rozdać. Może najpierw przedstawicielowi rządu itd., itd. Żebyśmy mieli te same dokumenty.

Ja mam takie pytanie, najpierw do pań senator i panów senatorów: czy ktoś z państwa chciałby jeszcze złożyć jakieś propozycje legislacyjne?

W zasadzie wszyscy z obecnych zabrali głos i praktycznie każdy złożył pewne propozycje. I ja rozumiem, że nie ma dalszych propozycji legislacyjnych ze strony pań senator i panów senatorów. To jest bardzo istotne, że jak gdyby zamykamy pewną część dyskusji oraz że panie senator i panowie senatorowie oraz Biuro Legislacyjne złożyli kilkanaście poprawek do dalszej dyskusji.

Czy są jeszcze jakieś sugestie ze strony pań senator i panów senatorów, co do liczby zgłoszeń? Bo o dyskusji będziemy mówić za chwilę.

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Teraz się zwracam do zaproszonych gości. Czy w świetle tego, co państwo usłyszeli, mają państwo jeszcze jakieś uwagi i sugestie o charakterze legislacyjnym? W świetle tego, co państwo usłyszeli, bo była wypowiedź panów senatorów Bienia, Lewickiego, Niskiego, Janowskiego, pani senator Klepacz i mojej skromnej osoby, czyli faktycznie wszyscy już coś powiedzieli, a państwo to słyszeli. Tak więc jeśli są jakieś pytania do wnioskodawców, to można je zadać. Chyba w tej chwili jest to czytelne, prawda?

Czyli ja rozumiem, że zaproszone osoby... O, zgłasza się...

Panie Ministrze, za chwileczkę.

Może pan się przedstawi, proszę bardzo, bo zdaje się, że pan się zgłasza, prawda? Proszę się przedstawić.

(Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich Michał Korkozowicz: Michał Korkozowicz, Konfederacja Pracodawców Polskich.)

Bardzo mi jest miło. Proszę bardzo.

Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich Michał Korkozowicz:

Chciałbym zapytać, czy pan przewodniczący miał na myśli nowe propozycje czy też odniesienie się do już zgłoszonych propozycji?

Przewodniczący Adam Graczyński:

Nie. Miałem na uwadze nowe propozycje, które pan ewentualnie by zasugerował, biorąc pod uwagę swoje zdanie i być może niedoskonałość ustawy. No i być może wtedy któryś z senatorów by tę propozycję przejął, bo pan, jako taki, nie może zgłaszać propozycji legislacyjnych. Proszę bardzo.

(Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich Michał Korkozowicz: Rozumiem. Nie. Chciałbym podziękować w tym momencie. Nowych propozycji konfederacja nie zgłasza.)

Dobrze. Dziękuję.

Rozumiem, że zgodnie z tą sekwencją może pan minister chciałby zabrać głos. Czy są to nowe propozycje czy uwagi do tych, które już zostały zgłoszone?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Chciałem przede wszystkim podziękować Biuru Legislacyjnemu za wnikliwe i trafne poprawki.

(Przewodniczący Adam Graczyński: Dobrze. To jest ważne. Ale ile z nich pan przyjmuje, Panie Ministrze?)

Tak, ale za wyjątkiem jednej. Chodzi o poprawkę ósmą, która dotyczy kosmetyki tekstu, czy jak gdyby zmiany pojęciowej, zmiany słowa „przeprowadzenia” na słowo „sporządzenia”. My bylibyśmy jednak za utrzymaniem wyrazu „sporządzenie”, ponieważ to konweniuje z wieloma...

(Przewodniczący Adam Graczyński: Przeprowadzenie czy sporządzenie, za czym pan jest, Panie Ministrze?)

Dlatego że w wielu zapisach w innych miejscach ustawy jest mowa o przeprowadzaniu przeglądu ekologicznego.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dobrze. Czyli ja rozumiem, Panie Ministrze, że pan się zgadza z ośmioma poprawkami, a do tej ósmej czy dziewiątej ma pan pewne uwagi.

(Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: W kolejności ona jest ósma.)

Wiem, wiem. Z ośmioma pan się zgadza a do jednej pan ma uwagi, prawda?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Tak, do jednej mam taką uwagę, że należy mimo wszystko utrzymać pojęcie „sporządzania przeglądów”, bo ono w wielu innych miejscach występuje jako przegląd ekologiczny.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Rozumiem. Dobrze, dobrze.

Biuro Legislacyjne w tej sprawie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Niezupełnie w tej sprawie. No, ja rozumiem, że choć teraz pan minister powiedział, że jest za utrzymaniem słowa „sporządzanie”, to pan jest za „przeprowadzaniem”?

Przewodniczący Adam Graczyński:

No, to było przejęzyczenie.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Przepraszam, jestem za słowem „przeprowadzanie”, tak, przepraszam, za przeprowadzaniem.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ale chciałabym jeszcze zapytać, bo ja nie dałam propozycji, jaką datą zastąpić w zmianie dziewiątej lit. b w art. 4 wyrazy „31 grudnia 2002 r.”? Tam chodzi o wygaśnięcie decyzji dotyczącej chyba poziomu hałasu.

(*Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: Z dniem wejścia w życie.*)

To w takim razie trzeba to przenieść do przepisów przejściowych tej ustawy. Bo jeżeli to zostanie w ustawie wprowadzającej i będzie mowa o wejściu w życie ustawy, to będzie chodziło o wejście w życie tamtej ustawy, czyli wtedy trzeba by było ten przepis przenieść do przepisów końcowych tej ustawy.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Tak. Dobrze. Rozumiem, że mamy osiem poprawek Biura Legislacyjnego jak gdyby wstępnie zaakceptowanych przez rząd i rozumiem...

Pani senator sprawozdawca chce zabrać głos, tak?

Proszę bardzo, ale w tej sprawie, o której teraz mówimy. Bo teraz mówimy o poprawkach Biura Legislacyjnego, a nie o wszystkim.

Senator Apolonia Klepacz:

Chodzi o poprawki Biura Legislacyjnego. Chciałabym jeszcze zapytać pana ministra o trzecią poprawkę, która w art. 19 ust. 5 ustawy nowelizowanej skreśla słowa „powiatowego inspektora sanitarnego”, bo w art. 31 ust. 4 tej ustawy zostały one pozostawione. Czy taki był zamysł?

(*Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba: No, jest to konsekwencja, jest to konsekwencja...*)

W jednym przypadku dotyczy to opiniowania planów gospodarki odpadami, a w drugim – wydawania zezwoleń i stąd moje pytanie, bo materia tych zapisów jest troszeczkę inna.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Tak. Przyjmujemy to, co zaproponowało Biuro Legislacyjne, żeby także w tym drugim kontekście te słowa wykreślić.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Czyli ja rozumiem, że chwilowo wyczerpaliśmy swoją inwencję, jeśli chodzi o składanie propozycji legislacyjnych. Ja mam taką propozycję, którą do państwa kieruję, ażeby po prostu w tej chwili doprowadzić – do pani mecenas się zwracam – żebyśmy doprowadzili do uporządkowania tych propozycji.

Ile by to pani zajęło czasu, żeby każdy z członków komisji i przedstawiciele rządu, dostał taki dokument, żeby miał to w ręku, bo zaczniemy niedługo dyskusję oczywiście i później przystąpimy do głosowania. Jak pani patrzy na swoje możliwości?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Potrzebuję pół godziny, ale pod warunkiem że nie będę musiała przepisywać poprawek senatora Bienia na ten dokument który przygotuję, tylko będzie odesłanie do odpowiedniej poprawki.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dobrze.

Czy pan się zgadza z tym, Panie Senatorze?

(*Senator January Bień: Ja myślę, że wszyscy państwo otrzymali te poprawki na piśmie, więc...*)

Dostaliśmy. Dobrze. Więc umówmy się tak. Jest godzina 15.40. Ja ogłaszam w związku z powyższym przerwę do godziny 16.15. Proszę wykorzystać ten czas na konsultacje i rozmowy. O godzinie 16.15 przystąpimy do zadawania pytań wnioskodawcom i przedstawiania swoich uwag o poprawkach, bo musimy sobie wyrobić pogląd na temat ich jakości, a na razie w ogóle o tym nie mówiliśmy. A konsekwencją tego będzie późniejsze głosowanie.

Tak więc rozumiem, że pani mecenas zajmuje się teraz pracą.

A ja ogłaszam przerwę.

Jednocześnie chciałbym poinformować Wysoką Komisję, że mam teraz również inne posiedzenie – Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, gdzie odbywają się głosowania nad budżetem. I będę musiał się tam udać.

W związku z tym proponuję, żeby posiedzenie komisji prowadził – i doprowadził do szczęśliwego końca – wiceprzewodniczący Komisji Ochrony Środowiska, pan senator January Bień. Dziękuję uprzejmie.

Ogłaszam przerwę do 16.15. Dziękuję.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Państwo już mają propozycje poprawek, które nam Biuro Legislacyjne tak świetnie przygotowało. A więc jeśli państwo pozwolą, to przejdziemy teraz do dyskusji i uwag dotyczących zgłoszonych poprawek.

I jeśli państwo pozwolą, to od razu będziemy głosować nad poprawką pierwszą, dotyczącą zmiany ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Chodzi o zmianę tytułu ustawy.

Czy są jakieś uwagi?

Bardzo proszę, kto z państwa, pań senator i panów senatorów, jest za przyjęciem tej poprawki?

Czy ktoś się wstrzymał od głosu?

Czy ktoś jest przeciwny?

Jednomyślnie za.

Dziękuję ślicznie.

A teraz jeśli chodzi o drugą poprawkę, moją, dotyczącą zmiany drugiej w art. 1, to czy nasze Biuro Legislacyjne ma w tym zakresie coś do dodania?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Przyznam się, że nie miałam czasu, żeby przeanalizować te poprawki, tak więc jeśli będę miała jakieś uwagi, to na kolejnym posiedzeniu komisji, po posiedzeniu plenarnym Senatu.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję ślicznie.

Czy strona rządowa ma jakieś uwagi merytoryczne? Nie ma. Dziękuję ślicznie.

To proszę, głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję ślicznie.

Poprawka trzecia.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Może ja wyjaśnię.)

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Poprawka ta jakby dostosowuje ust. 4 w art. 17 ustawy o odpadach do zmienionego ust. 1 i polega właściwie tylko na dodaniu wyrazów „pozwolenia na wytwarzanie odpadów”, tak aby było jasne już na podstawie tej ustawy, że posiadacz pozwolenia zintegrowanego nie musi uzyskiwać pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czy strona rządowa chciałaby poruszyć jakieś sprawy merytoryczne w tym zakresie?

Bardzo proszę.

**Radca Prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym
w Ministerstwie Środowiska Maria Duczmal:**

Maria Duczmal, radca prawny w Ministerstwie Środowiska.

Czy nie byłoby zgrabniej, skoro podajemy pełne nazwy pozostałych decyzji, atylko w zakresie jednej decyzji odsyłamy do ust. 1, po prostu przytoczyć pełną nazwę tej decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, już bez odsyłania.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję.

Co na to nasze Biuro Legislacyjne?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Tak. Zgadzam się z tym.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Ślicznie.

Głosujemy.
Kto z państwa jest za?
Jednogłośnie za.
Dziękuję ślicznie.
Poprawka czwarta, moja.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ja bym ją skróciła, tak żeby było jasne, o co chodzi, a mianowicie w ten sposób, żeby poprawka brzmiała tak: w zmianie dwunastej lit. b w art. 1 dotyczącej ust. 8 w art. 28 wyrazy „właściciela tej nieruchomości” zastępuje się wyrazami „władającego tą nieruchomością”. Bo chyba tylko na tym polega zmiana, prawda?

(Brak nagrania)

Żeby było wyraźnie wskazane, że chodzi wyłącznie o to, że w tym ust. 8 ustawy nowelizowanej wyrazy „właściciela tej nieruchomości” zastępuje się wyrazami „władającego tą nieruchomością”, ponieważ pozostała treść jest taka sama.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Aha, dobrze, ślicznie. Dziękuję serdecznie.
A co na to strona rządowa?
Zgadza się. Dobrze.
Głosujemy.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki?
Jednogłośnie za.
Dziękuję ślicznie.
Poprawka piąta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

To jest poprawka z opinii Biura Legislacyjnego i ona skreśla, czy też znosi w art. 31 ustawy nowelizowanej wymóg uzyskiwania opinii powiatowego inspektora sanitarnego. Jest to konsekwencja rozwiązań wcześniej przyjętych w ustawie.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję serdecznie.
Proszę bardzo, kto jest za przyjęciem tej poprawki?
Jednogłośnie za.
Dziękuję serdecznie.
Poprawka szósta.
Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Tutaj mam uwagę formalną. Musiałabym powtórzyć cały mój wywód na temat tego, że Senatowi nie wolno wykraczać poza materię ustawy, ale powiem tylko, że ta ustawa nie dotyczy... Akurat ten przepis jest zmieniony, ale tylko tak, że spalanie z odzyskiem energii zostało zastąpione możliwością poddawania innym procesom odzysku. Nie ma zmian pod kątem przekazywania odpadów. Tak więc mogą być zastrzeżenia co do tego, czy jest to poprawka konstytucyjna.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.
Co strona rządowa powie na ten temat?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Oprócz strony prawnej mamy również wątpliwości, co do nieodpłatnego przekazywania, ponieważ cały system recyklingu, czyli jak gdyby obrotu tymi odpadami opakowaniowymi jest komercyjny. Dlatego jesteśmy przeciwko tej poprawce o nieodpłatnym ich przekazywaniu, ponieważ to stwarza precedens i wyłom w stosunku do całego systemu, jak również pozostałych rzeczy i sytuacja może być kłopotliwa.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję, Panie Ministrze.
Ja myślę, że tak... No nie ma pana senatora Janowskiego, który zgłosił tę poprawkę. Myślę, że jednak będziemy się opierać na tym, co mówi Biuro Legislacyjne. I po prostu, będziemy głosować.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (0)

Kto z państwa jest przeciwny tej poprawce? (4)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję.

Proszę państwa, poprawka siódma.

Bardzo panią proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

W tym przypadku też można powiedzieć, że wygląda jakby ta poprawka wykraczała poza materię ustawy. Ale do końca tak nie jest, ponieważ jeśli to jest ustawa czyszcząca i dostosowująca między innymi do innych przepisów, to ta poprawka mieści się w tej formule. Usunięcie tego ust. 7 wynika jakby z ustawodawstwa – jak oczywiście jest w uzasadnieniu, bo ja nie miałam szans, żeby to sprawdzić – z tego, że prawo w tym zakresie się zmienia z dniem 1 stycznia 2003 r. I zgodnie z tym należy zmienić również ustawę o odpadach.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Co strona rządowa powie na ten temat?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję ślicznie.

Poprawka ósma.

Bardzo proszę.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Nie mam uwag.)

Głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję.

Poprawka dziewiąta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ona zastępuje takie życzeniowe czy deklaratywne wyrażenie „spełniają wymogi” wyrażeniem „powinny spełniać wymogi”.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Rozumiem. Dziękuję.

Nie ma uwag. Głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję.

Poprawka dziesiąta.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: W tej chwili nie mam uwag.)

Dziękuję serdecznie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Poprawka jedenasta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ta poprawka doprecyzowuje przepisy karne.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Strona rządowa jest za czy przeciw?

(*Głos z sali: Zgadza się.*)

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję ślicznie.

Poprawka dwunasta.

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Tutaj zaproponowałam dodanie do przepisu, który wprowadza obowiązek producenta lub jednostki handlu hurtowego odbierania na własny koszt opakowań sprzedawanych produktów, zapisu o sankcjach za niewykonywanie tego obowiązku. No i prosiłabym o opinię, bo ja pisałam tę poprawkę przed chwilą, więc może ona być nie do końca dopracowana. Może jest pomysł lepszego zapisu?

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Co na to strona rządowa?

(*Głos z sali: Wygląda to dobrze.*)

Zgadza się państwo?

(*Głos z sali: Tak.*)

Dobrze.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

A pan senator Lewicki?

(*Senator Marian Lewicki: Jest milcząca zgoda. Bardzo przepraszam.*)

Bardzo prosimy o wyniki.

Jednogłośnie za.

Dziękuję.

Przechodzimy do poprawki trzynastej.

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

(*Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Ja nie mam uwag.*)

Dziękuję serdecznie.

Czy strona rządowa ma uwagi? Dziękuję.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Jednogłośnie za.

Dziękuję.

Przechodzimy do poprawki czternastej.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

To jest poprawka pana senatora Lewickiego i praktycznie skreśla ona zmianę czwartą w art. 3. Bo tutaj zostanie tak jak było, a więc kapitał zakładowy organizacji nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

Tak więc tutaj po prostu nie ma potrzeby, a nawet nie można wykreślić tego, że nie może on pochodzić ze środków publicznych, ponieważ zostałby tekst taki, jaki w tej chwili jest w ustawie. A więc nie ma to sensu. Trzeba wykreślić całą zmianę czwartą, no i jako konsekwencję tego cały art. 10.

(*Zastępca Przewodniczącego January Bień*: Rozumiem, że Biuro Legislacyjne zgadza się z tą poprawką.)

Nie mam uwag legislacyjnych.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dobrze.

Co na to strona rządowa?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dziękuję.

Kto jest za przyjęciem...

A, proszę bardzo, jeszcze pani senator.

Senator Apolonia Klepacz:

Jeżeli można, Panie Przewodniczący, to ja jeszcze mam takie pytanie, którego nie zdążyłam zadać w poprzedniej części posiedzenia, dotyczące właśnie tego artykułu. Zostało ono zainspirowane między innymi tymi funduszami wojewódzkimi, o których pan tutaj wspomniał i które funkcjonują w organizacjach odzysku. Czy tu nie ma przypadkiem pewnej sprzeczności czy zderzenia? I chcę wyjaśnić, na czym to polega.

Fundusze funkcjonują w organizacjach odzysku, ale jednocześnie te organizacje czerpią środki finansowe, które via Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w całej tej strukturze, tej konstrukcji, która została przygotowana odpowiednimi ustawami, przeprowadzają do tych funduszy. Czy tutaj nie ma jakiejś kolizji prawnej, która by powodowała, że mamy, czy możemy mieć zastrzeżenia dotyczące nierówności traktowania podmiotów? Bo jak ja sobie przypominam, kiedyś, kiedyś, kiedy były tworzone te ustawy, to był taki pomysł, ażeby państwo nad tym recyklingiem jak gdyby panowało, było to w gestii państwowej. Potem nastąpiła zmiana stanowiska i przeszło to w gestię organizacji odzysku, które miały być spółkami akcyjnymi, czyli w zasadzie oddano to sektorowi prywatnemu.

Czy tutaj nie występuje taka kolizja i czy geneza tego ustępu, który do artykułu został wprowadzony w Sejmie, nie miała właśnie takiego podłoża? Bo ja po prostu nie znam genezy, nie wiem, skąd się to wzięło. Tak więc prosiłabym o kilka słów wyjaśnienia.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

To znaczy gdybyśmy przyjęli ten zapis w brzmieniu zaproponowanym poprzednio, czyli jak gdyby z wyłączeniem funduszy budżetowych i publicznych, no bo to są właśnie te fundusze, to wówczas stworzylibyśmy bardzo trudną sytuację nie tyle dla wojewódzkich funduszy, bo o tych mówimy, ile przede wszystkim dla samorządów, które są podmiotami nie tylko zobowiązanymi ustawowo do gospodarki odpadami na swoich terenach, ale równocześnie w wielu przypadkach nie chcą się pozbywać wpły-

wu na tę gospodarkę. I wówczas wiadomo, że pomoc wojewódzkich funduszy jest decydująca dla możliwości rozwiązywania przez gminy tych problemów. Gdybyśmy pozostawili ten zapis, to praktycznie całkowicie otworzylibyśmy ten rynek dla kapitału zachodniego. I wówczas całą tę sferę działalności opanowałyby tylko i wyłącznie firmy zachodnie.

Myślę, że stworzenie równorzędnych warunków działania przede wszystkim dla naszych gmin – bo one są tym najbardziej zainteresowane – leży u podłoża naszego stanowiska, że należy przyjąć zapis o umożliwieniu w dalszym ciągu funkcjonowania funduszy publicznych w dofinansowywaniu czy wchodzeniu w rozmaite formy tej działalności, ale oczywiście na szczeblu regionalnym. Narodowy fundusz nie będzie w to wchodził.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czy to wystarczy, Pani Senator?

Proszę bardzo. Proszę się przedstawić.

Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich Michał Korkozowicz:

Michał Korkozowicz. Jak już mówiłem poprzednio, reprezentuję Konfederację Pracodawców Polskich, przy czym proszę państwa...

(*Zastępca Przewodniczącego January Bień:* Ja bardzo przepraszam, ja wiem, ale to do protokołu.)

Oczywiście.

Ja mam tę przewagę, że bezpośrednio uczestniczyłem w tworzeniu systemu odzysku i recyklingu w Polsce. Przez ostatnie dziewięć miesięcy kierowałem jedną z organizacji odzysku i w praktyce jest niestety dokładnie tak, jak pani senator była łaskawa powiedzieć w nawiązaniu do wypowiedzi pana senatora wnioskodawcy, iż zasadniczą rzeczą powinna być równość sektorów. Przedsiębiorcy to w pełni popierają i wręcz liczyliby na to, że będzie zagwarantowana właśnie równość sektorów.

Ale praktyka tych pierwszych kilku miesięcy wdrażania modelu jest niestety taka, że organizacje odzysku, które powstały z udziałem funduszy publicznych, konkretnie mówiąc, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska – bo na razie to są jedyne przykłady – momentami znajdują się w sytuacji uprzywilejowanej. Ja nie będę tego na tym forum rozwijał, jeżeli państwo pozwolą, chociaż dysponuję konkretnymi przykładami również ze swojej praktyki z pierwszego półrocza wdrażania tego modelu.

I oczywiście powstaje pytanie, czy to jest zjawisko marginalne, czy też ono jest na tyle istotne, że może zaburzyć funkcjonowanie tworzonego na naszych oczach systemu recyklingu? W moim przekonaniu jest ono na tyle niepokojące, iż powinny zostać wprowadzone rozwiązania zabezpieczające ten model przed wynaturzeniem.

W pełni się jednak zgadzam ze stanowiskiem i pana ministra, i pana senatora, co do tego, że samorządy powinny mieć możliwość uczestniczenia, w tym być może również kapitałowego, w przedsięwzięciach. Ale samorządy to niestety nie są fundusze.

Poza tym, zważcie państwo łaskawie, że przecież organizacje odzysku pobierają pieniądze od przedsiębiorców, którzy zostali prawnie zobowiązani do wypełnienia określonych zadań. W związku z tym oni są w sytuacji par excellence przymusowej

i nie powinno być tak, że ten, który pobiera od nich pieniądze, później im te bądź inne pieniądze ewentualnie daje. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos na ten temat?

Proszę bardzo, pan prezes.

Zastępca Prezesa Zarządu

Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Ryszard Ochwat:

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to wypowiem kilka uwag z punktu widzenia praktyki funduszu. Otóż zaangażowanie kapitałowe funduszy należy do sporadycznych przypadków. Ma ono głównie charakter inspirujący procesy inwestycyjne lub wypełniający luki w przypadku, kiedy występują poważne braki pieniędzy i zdolności kredytowych.

Ja myślę, że ten zapis powinien bezwzględnie wykluczyć konkretnie takie sytuacje, jak w zgłoszonych uwagach i że nie powinien on obejmować, jeśli miałyby być utrzymany, samorządów. Chcę jednak powiedzieć, że nie ma również ryzyka w przypadku zaangażowania kapitałowego wojewódzkich funduszy, bowiem jest naturalną praktyką, że opłaty za korzystanie ze środowiska, w różnej formie, wracają do przedsiębiorców w formie dofinansowania dotacyjnego, czy głównie kredytowego. To jest normalna praktyka. Taki mechanizm został stworzony u podłoża powstania funduszy.

Nie widzę również zagrożenia w kwestii konkurencyjności na rynku, bowiem każdy fundusz, również wojewódzki, podlega określonym regulacjom prawnym, poza którymi nie może udzielać dofinansowania. Natomiast dzisiaj na rynku polskim jest sytuacja taka, że funkcjonuje osiemnaście organizacji odzysku i recyklingu, przepraszam, dziewiętnaście. Większość jest chyba założona przez duże koncerny, ale to nie jest istotne. W jednym przypadku postrzegamy zaangażowanie funduszy publicznych, konkretnie wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska, bodajże z Gdańska. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Proszę bardzo.

Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu Jerzy Ziaja:

Moje nazwisko Ziaja. Jestem prezesem Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu. Ja i kolega podobnie pracowaliśmy nad tworzeniem organizacji. Jedna miała się nazywać RekoPol, druga ReEco. Takie organizacje to są spółki akcyjne. Ryzyko kapitałowe ponoszą przedsiębiorcy. Tak jak już wspomniałem, w obecnej chwili jest takich organizacji dziewiętnaście, a cztery jeszcze czekają na rejestrację.

Moje pytanie brzmi tak: w momencie splajtowania...

(*Zastępca Przewodniczącego January Bień: Do kogo pan je kieruje?*)

Do zgromadzonych tutaj osób.

W momencie splajtowania, czyli niewywiązania się z obowiązku, grożą kary z tytułu opłaty produktowej. Kto poniesie te kary? Czy wojewódzkie fundusze – ze środków publicznych, a to znaczy, że my wszyscy, czy prywatni przedsiębiorcy?

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czy pan minister to skomentuje?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

No, mój komentarz jest taki, że koledzy mniej się obawiają koncentracji tej dziedziny w koncernach zachodnich, aniżeli rozproszenia czy ewentualnie naszego w niej udziału. Bo przecież wśród tych dziewiętnastu organizacji zdecydowana większość jest zorganizowana przez koncerny zachodnie. W związku z tym my nie powinniśmy, moim zdaniem, stwarzać sytuacji całkowitego uprzywilejowania tej strony, która i tak jest silniejsza kapitałowo. Ona jest w stanie wygrywać w normalnej konkurencji, a co dopiero, jeżeli się jeszcze stworzy dodatkowe ograniczenia w możliwościach tworzenia takich organizacji z udziałem naszych samorządów, czy wspomaganych samorządów. Bo przecież to nie jest takie oczywiste, że będzie wchodził bezpośrednio fundusz. W wielu wypadkach będzie on dofinansowywał, czy może dofinansowywać samorzady, bo to jest podstawowe zadanie funduszy.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Czy jeszcze ktoś? Ale to tylko pół minutki.

Bardzo proszę.

Przedstawiciel Konfederacji Pracodawców Polskich Michał Korkozowicz:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Bo myślę tu o jednej rzeczy – żebyśmy nie wywoływali pewnego dość zasadniczego nieporozumienia. Przecież te organizacje z założenia powinny wypełniać obowiązki, a nie zarabiać. W związku z tym nie ma żadnego znaczenia, kto je założył, bo nie ma zysków, czy nie powinno być zysków i nie będzie transferu zysków. Chyba że przyjmujemy filozofię taką, że w Polsce, tak jak w Wielkiej Brytanii, to jest taka sama działalność gospodarcza, jak każda inna. Ale to jest pytanie o filozofię modelu.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Kto z państwa, członków senackiej Komisji Ochrony Środowiska, jest za przyjęciem poprawki czternastej? (3)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Czyli poprawkę przyjęliśmy.
Przechodzimy do poprawki piętnastej.
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Nie mam uwag.)

Strona rządowa?
Dziękuję ślicznie.
Przechodzimy do głosowania.
Kto jest za przyjęciem poprawki?
Jednogłośnie za.
Dziękuję.
Poprawka szesnasta.
Pan senator Niski ma głos. Proszę.

Senator Grzegorz Niski:

Wydawało mi się, że mam dosyć silne argumenty, które przedstawiłem. Ale pani dyrektor departamentu Ministerstwa Gospodarki zgłosiła zastrzeżenie, że potrzebna jest jeszcze niezależna ekspertyza, dlatego że ja dysponuję tylko stanowiskiem sektora energetycznego. Dlatego też ja chciałbym wycofać tę poprawkę, z możliwością wprowadzenia jej pod obrady plenarne Senatu. I proszę Ministerstwo Gospodarki, żeby na obrady plenarne Senatu również dostarczyło niezależną ekspertyzę w tym zakresie.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie, Panie Senatorze.
Czy ktoś z państwa senatorów chce przejąć tę poprawkę?
Jeśli nie, to dziękuję serdecznie.
Przechodzimy do poprawki siedemnastej.
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ta poprawka dotyczy tego, że ustawa wejdzie w życie już po terminie określonym w zmianie dziewiątej lit. b w art. 4, czyli po 31 grudnia 2002 r. Dlatego pozwałam sobie zaproponować przeniesienie tamtej regulacji do artykułu ustawy nowelizującej, jako art. 9a, oczywiście z zastrzeżeniem że, tak jak nie tylko w tym wypadku, pisałam to w tej chwili i jeśli można coś dopracować, to prosiłabym o sugestię.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.
Czy strona rządowa się zgadza? Dobrze.
Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?
Jednomyślnie za.
Dziękuję ślicznie.
Poprawka osiemnasta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

To jest zmiana kosmetyczna, właściwie tutaj nic merytorycznie się nie zmienia, dalej są takie same zezwolenia i takie same opłaty. Ale w związku z tym, że w międzyczasie zmienił się załącznik do ustawy o opłacie skarbowej, to te zapisy, po 1 stycznia, już nie mogą być dodawane jako pkt 47 itd., bo po prostu inna jest tam numeracja. Czyli tu jest tylko zmiana numeracji.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Rozumiem.
Czy strona rządowa ma jakieś uwagi?
Nie. Dziękuję ślicznie.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki?
Jednomyślnie za.
Dziękuję ślicznie.
Poprawka dziewiętnasta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Tutaj jest pomyłka w tym, co napisałam, ponieważ ja źle zrozumiałam to, co pan senator wygłosił. Dopiero w tej chwili otrzymałam te propozycje i one dotyczą art. 39 w ustawie o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska i polegają na dodaniu ust. 3. I są dwie wersje tego ust. 3, nie są bardzo dopracowane, jak widać na pierwszy rzut oka. Poza tym nawet z formalnego punktu widzenia ten przepis musiałby funkcjonować nie jako art. 39 ust. 3 ustawy wprowadzającej, tylko tak jak tutaj w poprawce siedemnastej – jako przepis przejściowy do tej ustawy, jeśli już byłby wprowadzany.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję.
Co strona rządowa powie na ten temat? Panie Ministrze?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Jest to trochę zagmatwana sprawa, ale w tym pierwszym zapisie uważamy, że cztery lata to jest okres zdecydowanie za długi. Utrzymanie dotychczasowych zezwoleń przez okres czterech lat to raczej niespotykana sprawa.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Czy strona rządowa jest za?

Główny Inspektor Ochrony Środowiska Krzysztof Zaręba:

Przeciw.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Jest przeciwna.
Głos ma Biuro Legislacyjne.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Jeszcze chciałam dodać, bo nie wiem, czy pan minister w tej chwili mówi o tej poprawce dziewiętnastej, którą ja tutaj napisałam, ale z tego pisma wynika, że pan senator w ogóle czegoś takiego nie wnosił, więc nie wiem, co ja usłyszałam. Coś takiego było, było coś o czterech latach.

(Głos z sali: Tak, o przedłużeniu. Dokładnie.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: To było powiedziane, natomiast poprawka dotyczy art. 39.)

(Zastępca Przewodniczącego January Bień: Art. 39, tak.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Czy strona rządowa chce zabrać głos?
Proszę bardzo.

**Radca Prawny w Departamencie Legislacyjno-Prawnym
w Ministerstwie Środowiska Maria Duczmal:**

Wydaje mi się, że jeżeli to miałyby być próba zmiany art. 39 ustawy wprowadzającej, to jest to niemożliwe, ponieważ ten artykuł w ogóle nie jest nowelizowany w tej ustawie.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: To prawda.)

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Poprawka dwudziesta.
Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka:**

Ta propozycja zmierza do tego, żeby przepisy art. 3, z wyjątkiem pktów 18, 19 i 20, nie wchodziły w życie z dniem 1 stycznia, czyli w efekcie z mocą wsteczną, tylko tak, jak cała ustawa, czyli z dniem wejścia w życie ustawy.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Co na to strona rządowa? Zgadza się, tak?

Proszę bardzo.

(Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu Jerzy Ziaja: Ja bym chciał powrócić do tego art. 39.)

Ja przepraszam, ale ta poprawka już została przegłosowana.

(Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu Jerzy Ziaja: Podnosiłem rękę, ale się spóźniłem, bo tutaj chodzi o parę tysięcy zakładów, które...)

Bardzo przepraszam. Bardzo mi przykro.

Proszę bardzo, co postanawia strona rządowa, jeśli chodzi o poprawkę dwudziestą?

(Głos z sali: Okej.)

Zgadza się, tak? Dobrze.

Kto jest za przyjęciem poprawki dwudziestej?

Jednogłośnie za.

Dziękuję ślicznie.

Tak więc, proszę państwa, przyjęliśmy poprawki od pierwszej do dwudziestej.

Pan senator Niski wycofał jedną poprawkę.

Nie przeszły poprawki szósta i dziewiętnasta.

Proszę państwa, teraz głosujemy nad przyjęciem całości ustawy ze wszystkimi poprawkami.

Kto jest za przyjęciem ustawy z poprawkami?

Jednogłośnie za.

Dziękuję ślicznie.

Sprawozdawcą jest pani senator Klepacz.

Proszę bardzo, teraz...

(Brak nagrania)

Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu Jerzy Ziaja:

Chodzi tutaj o parę tysięcy zakładów, które teraz działają nielegalnie, ponieważ nie mają zezwolenia. A zajmują się dziedziną, bez której w zasadzie zginęlibyśmy pod śmieciami, mówiąc konkretnie.

Rozmawiałem z panią mecenas Duczmal, która powiedziała, że jest taka procedura administracyjna, że można robić odwołania, że od odwołania można wystąpić do NSA. Ale nie można funkcjonować. Tak więc są te małe i średnie zakłady, przedsiębiorstwa i jest duży nacisk na pomaganie im, ale administracyjna publiczna nie idzie w ich kierunku. A to może spowodować – jeżeli wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska zaczną kontrolować te zakłady – że od przyszłego roku one będą po prostu obciążane karami. A jeżeli nie wytrzymają – a wiele zakładów na pewno nie wytrzyma – konkurencji podmiotów zagranicznych, to paręnaście lub parędziesiąt tysięcy osób, które mają teraz pracę, utraci ją po prostu z powodu błędu legislacyjnego.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Ja mam taką prośbę. Jeśli pan potrafi to sformułować i sprecyzować, i przekazać tę swoją uwagę któremuś z senatorów w formie jakiejś poprawki, to jest możliwe przedłożenie jej Wysokiej Izbie w czasie debaty plenarnej oraz wprowadzenie jej pod obrady komisji w trakcie następnego czytania. Bo teoretycznie można teraz o niej mówić, ale już przegłosowaliśmy całą ustawę z poprawkami, w związku z tym to tylko teoria.

(*Prezes Ogólnopolskiej Izby Recyklingu Jerzy Ziaja:* Tutaj chodzi tylko i wyłącznie o to, że niektórzy pracownicy administracji publicznej są opieszali i ten tryb wydłuża się z sześciu do dwunastu miesięcy, ponieważ jest procedura, którą trzeba zachować.)

Ja myślę, że tak...

Proszę bardzo, pan senator Lewicki.

Senator Marian Lewicki:

Dziękuję, Panie przewodniczący.

Ja jestem, powiedziałbym, troszeczkę zdumiony tymi wypowiedziami, które przed chwilą słyszałem. Pan używa takich bardzo lotnych argumentów typu kilka, kilkanaście tysięcy. Ja bym prosił, żeby pan sprecyzował swoje wypowiedzi. Jeżeli mówimy, przepraszam za to określenie, o produkowaniu bezrobocia, to ja bym chciał uzyskać bardziej szczegółowe dane, aniżeli to, co pan mówi. I chciałbym, żebyśmy przeszli do tego w sposób troszkę bardziej wyważony, a nie z tego rodzaju argumentacją, z której tak naprawdę nic nie wynika. Naprawdę nie rozumiem, o co panu jeszcze chodzi w tej materii.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Bardzo proszę, ale ad vocem, pół minutki.

Prezes Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu Jerzy Ziaja:

Dobrze. Trzydzieści sekund.

Obecnie jest w Polsce około trzech milionów przedsiębiorców, z czego tysiąc trzysta to są zakłady usług komunalnych, poza tym jest sześć tysięcy zakładów, które się zajmują odzyskiem i recyklingiem. I niech w każdym z nich będzie średnio tylko dwudziestu pracowników. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego January Bień:

Dziękuję ślicznie.

Ja myślę, że powinien pan przekonać do tego któregoś z senatorów ze swojego okręgu, może wystąpić w dyskusji i ewentualnie przenieść tę sprawę.

Dziękuję ślicznie.

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos?

Jeśli nie, to serdecznie dziękuję panu ministrowi i całej jego ekipie, panu prezesowi oraz wszystkim zebranych.

Dziękuję członkom komisji.

I zamykam posiedzenie komisji. Dziękuję ślicznie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 52)

